

Előfizetési árak:	
Egész évre	5 ft. — kr.
Fél évre	2 50
Negyed évre	1 50
Négyhatodik egész évre 4	10
Egyes szám ára	10
Hirdetési díjak:	
Háromhosszonjalt sor	8 kr.
Szűkebb soroknál	16
Helyeg minden bejelentésért	30

BAJA

vegyes tartalmu hetiközlöny.

Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztői iroda,
hova a lap szellemi részét illető közlé-
sények befutandók:
Vadász-utca Mikszáth új há-
za levelező csak bemelegeszen fogadtatnak
el. Köszönetek nem adataak vissza.

Kiadóhivatal:
Az előfizető pénzét és hirdetését a
kiadóhivatalba — N. a. o. y. a. l. o. s. a.
Könyvnyomdába — J. u. d. o. l. o. s. a.
(Balogh-ster, Scheibner-ülé háza.)

48. 54. p. hirdony

Előfizetési felhívás

tisztelt olvasó közönségünkhöz!

A „BAJA” 1879. évi január 1-ével a 6-ik évfolyamba lépett, mi elég bizonyítja annak, hogy tisztelt közönségünk igényeit minden tekintetben kielégíteni iparkodott. Lapunk szelme és iránya először ismeretes arra, hogy semmi bíráltól vissza ne riadjon. Független kimondása az igazságnak, helyiérdekeink megvédése, a tapasztalt hiányok kiirtása és főleg minden igazságtalan támadás kerülése és a polgárság anyagi és szellemi jólétének emelése utáni törekvés — ez leendő ezután is iránya lapunknak, e mellett pedig mindig lesz gondunk rá, hogy kitűnő tárcák, mulattató történetek és jó dicsők közlése által is kielégítsük olvasóink követelményeit, és a jelen komoly időkben kellemes szórakozást nyújtsunk.

A „BAJA” megjelen minden vasárnap, egy egész iven, a lehető legcsinosabb kiállítással.
Előfizetéseket elfogad a kiadótlajdonos.

Előfizetési feltételek:

Egész évre	5.—
Félévre	2.50
Negyedévre	1.30

Baja, 1878. dec. hó.

Nánay Lajos, Jurkovicz Othmár,
kiadótlajdonos. fel. szerk.

A »Baja« tárcája.

A vén sirásó.

— 1878. decz 31. —

Zug a vihar, miként egy szörnyű átok,
És ádárhorg a föld felett;
Bujfája léval a tenetűreket
S arcaul veri a szeatotket.
Tombol, rist, tör és szaz, fekezetett
Szörnyű haragja ol, tomet.
Megrázsa a moha állott keresztet
S elűhá, mint a porcsenmet
— A vén sirásó szent imádkozás:
„Isten, nagy és örök, hossza néked.”

Zug a vihar mint rém, a puaszt rémün
Údölve jár völgy- s halomt át;
Vén tölgyeket kintagótt elcsodóvín,
Vért vadit tovább, tovább;
Egyel-hely a léteek bar kezéjén
S koroltektive, fókazéjén
Haha! ma én vagyok az ár, a törvény, —
Ember, neved csak sírálnak!
— A vén sirásó órásiójú pódúnt:
„Isten, ki napom vagy régi léteim”

Zug a vihar az ingó kurtón által
A kis szobába bevisit;
Megpörkölt a renegó mesévilágon,
S szörnyűre létező haravak.
Jeggedoktat hint a hídny falakra,
Virágot sző az ablakok,
Majd a nyitkorgó faklimesbe kapva,
Vigna dörömböl, szög azon
— A vén sirásó eső a porba hullanak:
„Vah, örök ádórt lehetnek az Úrnak!”

Zug a vihar kopog az ablakon át,
Nyozórogye, nyiva, utalanak;
Majd áthelyongja a eprressza lombját
S elalézik ottan rajtalan.

Még egyszer a batterszék-szabaddkai vasut.

A fenti vasút elnyomás voltát fejtgető, lapunk utolsó számában megjelent cikk, egy látszó szemet szűrt egy kalimár léteinek, ki daczára rendkívüli üzleti elfoglaltságának, mégis ráért megjelenni attól, hogy a fenti nagy fontosságú vasút éltbe lépése, és akkor a sorompó elfűti ácsorgással kezdődő és krajcozós kufárkördással végződő nagyszerű gabanatletelenek örökre áment mondhat.

Azt hisszük ezzel eltaláltuk és kifejtettük, hogy a „Bajai Közlöny” f. évi 1-80 számában megjelent cikk írója, miért olyan nagy elsenőge azon vasut létrehozatalának, csak azt nem bírjuk felfogni, hogy nemzetgazdasági elvök és eszmék hiánytalan ragyogó fejtgetésével, hol fejtötte a józan gondolkodást.

Avagy előnyöselnek találja nemzetgazdasági szempontjából, ha a Duna-Drávai vasút megszakad Batterszéken? Baja pedig 4-5 téli hónapát ki kívül áll a világon, közlekedési eszköz hiányában? Vagy talán előnyösebb közlekedési eszköznek véli a helygútyi Dunát vagy a feneketlen utakat?

Előnyöselnek véli talán, hogy a raktári és berakodási díjakat a Ferenc-esatorna társulat szét zsebre, mintha azok a pályavárnál felállítandó városi raktárak használatáért a város egy szép jövedelmét képeznék?
De hogy ternet nemzetgazdasági agyában

azon szörnyészülött, hogy a vasuton csupán Baján át és tova szállított árúkrét fizetendék díj?
A cikk végén azt kívánja fölünk, miért beszéltnek a pálya előnyeiről, mikor nem találjuk minijárt fel azt is, mennyibe kerülne.

De hát hol van azon logici szabály, hogy ha valaminek előnyeit akarjuk fejtgetni, akkor a költségvetésről beszéljünk, nem tény e, hogy van sok dolog mi nagyon olcsó, és mégis nékiülözhet, más meg nagyon is drága, mégis felesleges?

Ha vasutunk anyiba is kerülne, mint a Baja — bezárni esatorna, akkor is oleső volna, mert városunkat a gabnakereskedés és szeszgyártás piaczóva, iparunkat virágzóva és a városát és környékét gazdagá tenné; holott a esatorna ha 50 frutnaka került volna is csak, drága volna, mert mi hasznát nem vehetjük.

De elég legyen a vitából, a ki practice gondolkodik, ugys tudja, hogy igazunk van, és mi azért fogunk küzdelni vasutunk mellett, ha minijárt ellenfeletnek meg is akadályozzuk majd siker esetén abban, hogy másfél métermázsaként vegyen és adjon zabot.

Y.

A székesfehérvári orsz. kiállításról.

Székesfehérvárról érkező tudósítások értesítenek bennünket a jövő év tavaszán ugyannyott tartandó országos kiállítás végrehajlt bizottságának buzzalmáról, különösen ki vannak emelve az elnök mélt. gróf Zichy Jenő és Lederer Sándor

Ellen, ha rapa dűt a hull, fölébredt,
S kibővít, míg meg nem fojtázt;
Tialt kávin pihent meg minden élet
S a vér patakban folyt alá!
Mégnyit, betelt a sír és pótt a másik
Kora regeitől keső óráknak.

Haj! szörnyű, szörnyű munka volt e munka,
Egy pora hulló — ezredét!
Teresz mezőn a hiny ifszál volt, anyai hullu,
S haj, anyai ember, anyai név
Jégyt fagyott szírom, károm kőkőrdmát
S csak szírom, szírom szíromtel —
Marad- valjon ember a világnak,
Ha azt, ki itt, életemet?
— A véres angyal hangja szolt le mind:
„Imárik nem dizeven, pléngé há szolgám!”

Ázóta e halottas há lakasom,
— Sirásó vagy, itt a helyed!
Nap napra mállik, s mindháhá várom,
Hogy följön az, ki életmet?
Sima, a véres angyal viaszterhet —
Ért sirja itt benn belém;
Leheld, leheld rám várom-csókod, élet,
És hagy siramba hullani!
— A bős-haragzó csak hang a nagy éjbe
A vén sirásó istenező tóra

Szó! a harang, miként egy szent Zoolozsma —
A vén sirásó fölébe lent.
Miközben dobos hangot szedbe
Múltak, ha véres is, le szent!
Zug a harang — hit és remény zenéje,
Múltból jövőbe átozva,
S kinek ma még tövis volt a szivére,
Bölméne a sél bélyeged.
Zug a harang a halt mit életmetem
Ember virad! és — hajj! e jobb jelenet!

Paphalmi.

A vén sirásó, reszkető ajakkal
Sobjajta el vég „Amen“-ét.
S a hit, mely embert élt, telmagasztal,
Kördingyogja ősz fejet.
Egy vén haragszó kong be a nagy éjbe!
„Múlt vagy kevesre, szűb jövő zenéje!”

Kint siri csend Zúgat sugárban égve
Bőlyog a cypuzemlen foled;
Vihar elalt, megrét az őgi béke,
S többé az őj sem oly selet.
A vén sirásó szent órárom gerjed,
Földéne mely, majz szent;
Arcuul egy nagygo köny pihen meg,
— Mind drága grógya a porba lent!
S alkun borog, mit fájo léteke órez,
Es fölajánk az éghez, mentek

Bölmémben a hit és remény ölletek,
Imáha fölalkal nevem;
A szív, imádt mely kintokban repedni meg,
Új életet nyert evelen.
S hajj, e eszlímám, bőszeke hajnal
Csak pillanatra volt egyen;
Bölmémből elhajadt egy véres angyal:
„Csak ott lehetés, anneré én!”
S hol végre megjelentek, messze, messze,
Teresz mezőn ezernyi hullu feke!

— Jőgy, szóla sziszegve, néz kiélt a tőjon
S béműlt szörnyű hatálmennet
Várban járókat a fávó a lilyegem,
S ki ott hangja, más föld alatt!
A vérgutakra megcsódtát a béke,
Bilincser vertek engemet.
Széltetve es, ráhatatlan lincsom én is,
S most lesz csak a hure szög, volélt!
— Sírázó vagy, est így a vere akarta,
Temesd, aká eléltetés, élve, háva

S én újra harc Az ember, mint a keve
Mossa szobában ölle ki;
Ha kard törött, mentek gyökere, kére,
Mig vere nem látak omlelt

ur Budapestról mint a II. csoport elnöke és az iroda s pénztárgy főnöke, kik mindketten a kiállítás körül lankadtalan és sikeres tevékenységet fejtenek ki.

A bejelentések nem remélt nagy számban történnek és különösen minőségére nézve fényes eredményt helyeznek kiállításba. A kiállítás érdekében eddig az ország minden részében 22 bizottság működik, kiknek tevékenységét a legtöbb országos kereskedelmi kamara pártolása hathatósan előmozdítja.

Az újonnan kinevezett miniszter urak gróf Szapáry Gyula és hr. Kemény Zsigmond, kiknek a végrehajtó bizottság határozata folytán gróf Zichy Jenő, Lederer Sándor és Matyas Ariadán urak küldöttégek tisztelték, ezen a művelődési fejlődésnek a legnagyobb mérvben előmozdító vállalatot leghatásosabb pártfogásukról biztosították, mint azt hasonlag a t. kormány többi tagjai is, már más alkalommal tették.

Ha tekintetbe vesszük a váratlanul nagy érdeklődést a melyely ezen kiállítás országosztó találkozó, azon lankadtalan tevékenységet és kiváló tapasztalat, melyet a kiállítás rendezése és egész beosztása körül különösen az elnök gróf Zichy Jenő kifejti; ha tekintetbe vesszük végre azon körülményt, hogy sok és elismert szakférfi egyhangú ítélete szerint ezen kiállítás a képzelmű legelsőbb térségekké rendelkezik, már ma is csaknem határozottnak állítható, hogy ezen kiállítás kitűnő: csodálják tökéletesen meg fog felélni, a mennyiben jól és könnyen áttekinthető képet nyújtandja mindannak, mit szeretett hazánk és mellékterületeinek a művészet, kézmű, ipar, mezőgazdaság és állattenyésztés terén elérték a képes, kifogás nélküli továbbá az egyes ágak körüli az utóbbi években történt haladásokat és javításokat valamint egyes czikkjeinknél elért versenyképességet külföldi gyártmányokkal szemben. Tekintettel a kiállítás nagy számára, a kiállítás érdekében vélnék eljáráni, őket arra figyelmeztetve, hogy bejelentésükkel ne késnek, hanem azok meliőbb fogantatásával, kiállításidő tárgyuknak méltó és célravezető helyzet biztosításának, ma a következő általános szabályt szerint történjék:

1. A székesfehérvári 1879-iki országos ipar, termény és állattudományi József főherceg Ő cs. kir. Fenségeinek főnöksége s Fejérmegye és

Székesfehérvár köztörvényhatóságának pártfogása alatt áll.

2. A kiállítás szemléli részére, nevezetesen az intéző és vezénylő közegek közötti érintkezésre vonatkozó levelezések: „Az országos kiállítási végrehajtó-bizottság elnökségéhez Székesfehérvár” intézendők.

3. A kiállítás Székesfehérvár területén a polgári lövedék és méntelep helyiségeiben s ezek szomszédságában levő szabadterületek. A kiállításra rendezés alatt álló 4284 □ méter föld alatti tér — és pedig a méntelep helyiségeiben 3813 □ méter, a lövedéki helyiségeiben 471 négyz. méter; — továbbá 40748 négyz. méter szabadterület — és pedig a méntelep udvarában 19611, a méntelep udvarain kívül 17526, a polgári lövedékek 3611 n. méter. Szükség esetén a szabadterületek ideiglenes épületek emelhetnek.

4. A kiállítás 1879 május hó 10-én nyitattik meg s tart bezárólag június hó 15-ig. — Az állandó kiállítás június hó 1-én nyitattik meg s tart a kiállítás bezárásig.

5. Kiállíthatók Magyarhon és kapcsolt részeinek erre méltó mű- és terményczikkjei, szépművészeti és régészeti tárgyai, természeti és iskolai munkálatai, állattai, gép- és gazdasági eszközök; kiadva csak a robánok és tűzveszélyes tárgyak vannak. Elfogadottaknak külföldi gyártmányok is, de ezek kiállítási díjra igényel nem bírnak.

6. A bejelentések 1879-iki márczius hó 1-ig-ig fogadattak el; az ezen határidőn túl bejelentett tárgyak elfogadása iránt — a mennyiben a t. érteki — a végrehajtó bizottság esetlőrere határoz.

7. A kellő időben bejelentett tárgyak 1879. april 20-ig kioldandók be.

8. A kiállítás tiszta jövedelmé országos, megyei és városi jötekönyvekre fog fordítani.

(Vége köv.)

H I R E K.

Lapunk mai számván 6-ik évfolyamát megkezdte. Az előfizetési felhívás lapunk hokkozatán utasítás s írt csak azon t. olvasóinkhoz intézünk kérelmet, a kik hátraleltak vannak hogy szíveskedjenek azt meliőbb beküldeni s lapunkra az

Es újra kezdé szakállat élegetni.

A borély nagyterműt sovány ember volt, igen vékony lábakkal; körülbelül ötven éves lehetett, s a batorság meg ifjúkorában sem vala jellemének tűndökölő erőnye.

Mindazonáltal volt neki, mint a collium tanára szabadtalans borélyának annyi személyes tekintélye, hogy nem hagyta magát saját házában büntetlenül megvetni; haragya tehát nagyobb vala, mint a felelem érteime, mely már is fardozásoknál daczára azt lecsillapított kezdődött, és hogy az idegen szemlén kérdéseket nem közönséges biztonsággal hallá.

„Ön kérdez engem uram, hogy megborotválhatom-e? mondá neki „borotválkozás” elesséven; nem látok ennek kivételben semmi akadályt a késő életnek daczára.”

„En, folytatá könyveddél, minden embert megborotválhatni, még a kinek soha sem is volt szakál az állán; Önmé sem lesz nehezebb mint másokkal, amár szakítsa a súdorszó tésdélhez hasonlít.”

„Ah! Igen jó, Ön engem tehát borotváland, felel a másik; ki e pillanatban nyakendőjét levén, veszté lábászart kinyújtotta, és elégedottséggel, bajszát állá és oda huzta.

A borély szövegét hosszú orrára helyezte, s az idegenre nem kevésbé jókedvűen tekintett; végre a csundot feloszták.

„Mondom uram, hogy mindenkit megborotválhatok, de —

„Mit de?” szólá a másik elégedtlenül.

„De Önt nem akarom 1° felel a borély a borotválkozás elessévsével meg elfoglatva.

Az id-geen elbámulva, meglepetéssel vegyül kiváncsisággal tekinté a borélyra, de a kiváncsiság nem

előfizetést is megújítani, ahogy a lap szétküldésében remakadás történték.

— Itt a tavasz. A új é gyönyört meleg tavaszi idővel köszöntött be, a meleg napok arak és jan. 24-én egész nap tartó hargos eső előzárítottak a decemberi jert és havat, és sirtengerrel változtatott városunkat, sőt még a Dunra jete is 2-ik és 3-ika közt reggeli 3 órára megindult. Ez alnomsidő tavaszi nagy aggodalmat gerjeszt mindenfelé, a időjárás fgyok miatt.

— Kardosny és ufjkor vigan lövöldöztek és puffogtak ismét az egész városban. — Rosz szokás ez, melynek elejté vint ideje volna, mert nemcsak a polgárok nyugalmát zavarná és sok jedséget okoz, s különösen a nehéz betegségei Ross befolyású, de már számtalan szerencsétlenségek is okozója jta.

— Ritka dtekor. A mult heten huzott el városunkban Hesser Betti 101 éves korában, ki közel haláláig jó egészségnek örendett. — Baja egészséges égaljában különösen sok 80 és 90 éves kora ferfi és nő van.

— A bajai jötköny négyelt bája, mint értesülünk, fi hó 25-én fog a „Nemzeti szálloda” nagytermében megtartatni. Reményljük jobb sikerrel mint a tavali.

— A kártyajáték mint jötkönységi intézmény. — A főváros egyes tekintélyes családánál betenített társaság szocielti összejölly s vacsora után kártyajátékos fog. Minthogy pedig a kártyajáték e térben csak mulatságul üztek, a házi ur indítványra folytán elhatároztott, hogy a nyereséget egy zart porselybe rakassanak. Az egyes egyorgonyú összegek által átadottak a fővárosi mezesekháznak. Igézségesség ezeme, nem írtan. Böcsökében is meghonosított.

— A trónörökös házassága. Egy müncheni hal állítalag bizos forrásból arról értesül, hogy Rudolf trónörökös legelőbbé elegyzi György, szász herceg legidősebb lányát. Matildot. — A herczeg 1863. márczius 19-én született.

— Uj zeneműek. Taborczyk és Parsch zeneműkereskedésnek megjelentek: Négy kedvelt népdal. 1. Ritka ritka ritka búz. 2. Sarkon van a Baza János korszaja (Mindem este fuvolózk sokaj. 3. Békét verem (Nemutoben láttalak meg, 4. Sötét az éj. — Eneklhangra zongoracsírférral (vagy zongorára kűön) alkalmazta Huber Sándor. Ara 80 kr.

— A nő cselédinek. Hol fog megállapolni cselédinek vakmerősége? A napokban egy fiatal szoldgő jelentkezett szoldgátára egyes ismerősöknek. „Ki fog piacra járni?” — kérde birtékben, mitán kitűnőakolta, mit fog reggelire, mit vacsorára kapni stb. — „Hát... magam” — válaszolt a szelid uram. — „Hát a fát ki fogja főhördani a piaczélóit?” — „En” — felel megzavaróva

sokira haragú változott, mely már is a mell-és orrnyk rendkívül felpöfödése s az arczba szálló vér által mutatkozott.

— Arca lassankint megdagadt, és gömbölyösgése s nagysága oly iszonyu volt, miszerint egy nagy tököz hasonlított.

„Nem akar engemet borotválni”, kiáltá egy nagy lélegzettel kihelvén a szájában és tudjódében összejölly levegőt; e zivatár kezdőül kitörése borozott vála.

A borély reszkéit emeg, hogy anyára levél, s nem bírt egy szótl sem szólani.

„Nem akar engemet borotválni!” kiáltott újonnan az idegen, és utánna ismét esend állott be — —

„Engem nem akar borotválni!” ismété halmazdor a törpe; még hangosabban mint előbb, s egy hatalmas mozdulattal felugrott hátról.

A borély megjelvede, de nem is ok nélkül, mert a másik markát csipőre téve, szikrázó szemekkel, elenséges tartással előb állott, a kalphára tette a borotválókést, nem tudván többé mit sem cselekszik.

„Saját házában akar megcséteni”, robedg a borély annyi batorssággal, mennyit éppen segítségére hirtelni bírt.

„Mennyőrdés és vér! ki akarja Önt megcséteni; ez borotválva akarok lenni, ez nem valami sértő dolog.”

„En nem borotválók tíz óra után”, felel a borély, s addig is csak a collium tanárát és diákjait. Nekom dr. Hellion ur prapncsa által szívesen el van tívta más arcon és lejen mesterséget élni.

A nonnbergi borbély.

A templom nagy tornyán egy tűz ütött ki az ára. J a collium borbély, minden miséit tucztat díkt által megborotválta, későbbében is a fejét nyugalmat élezeni, midőn egyszer erre a bolt ajtója megnyílt, egy kistermetű ember berobban, és élénken hozzá közeledik.

Haza oly terjedelmű volt, hogy legtisztelőre meliőbb polgármesternek is díszesegye vált volna. Arca, lábászart és testének többi részét, a fenemeltett teatréz követségét összhangzatban voltak.

A borbély nem emlekező, hogy ezt az arcot, melynek kinézése, jól és minden gond nélkül elő embert jellemze, valaha boltjában látta volna; öbzöete igen különös volt; nagy es létes karmája klapot viselt, egy régóta divatból kijött fekete kabátot, szürke nadrágot, mely réccsantal volt ö veze. Haja bodor és fekete, (mint a varjú szárnya), vállaira hullott, bajusza hosszú és vastag, szakála legelőbb öt napos.

Égen nyájában és bizalmasa köszöntö a borbélyt, s minden czéromona nélkül a nagy karszékben, mely a borbély cilleiseit szokta fogadni, helyet foglalt. A borbély csodálkozó tekintettel szemlélt az idegen, és megtepettséggel, (melyet ennek sajtósága kinézése és bizalmasabb okozott) állig bírt magához köze.

Az idegen, annélkül hogy a borbély csodálkozását észrevenné, többször szakállát simitva mondá:

„Megborotválhat-e engem?”

„Uram 1° szólá a borbély elég batorssággal, mintha a kérdést nem halotta volna.”

— Kérdém Önt, megborotválhat-e? — ismétlé a másik erősebb hangjal; hát misért jövek ide, mint e végett?”

az urnő. — „No nem bánom, akkor behállok a szolgálatba” — hangzott a válasz.

Különfelek.

— Egy győgyesértében. — Egy ur lép be a győgyesértébe, frankban, főher nyakendőtlen: Elkészíthető en egy adag riczinust oly módon, hogy annak bevétele ne legyen kellemetlen? Kérni a győgyesértőt. — Minden bizonyon. Pár percet téve el, mislalt a győgyesértés tegeivel, úvegeivel babrál. — Szolgálatok egy pohár citrom vízzel? — Kérni végre az ünnepiessen öltözött urtól. Nem lesz rossz. 8 kúrtól az odanyújtott pohárat. Még vár egy kevés ideig, s aztán kérni a győgyesértőt: — Nos, hát ez a riczinusom? —

— Uram azt on már megítta, a citromlével, egész észrevétlenül, — válaszol onelégült mosollyal a győgyesértés: — Szerencsétlen! — kiált föl az ur, — mit művelt ön? Hiszen a riczinust begett nagygyűnöm számára rendeltem meg; és én így óra utána eszököm a nyereségommal.

— Nagyon halapja. Egy kalap került Párisban ányas alá: megylet L. Napoleon viselt az óna hadj. tart ideje alatt 1812-ben a nagy császár komornyikjának Evardnak elrendezte csuklók. Ez a kalap mint ereklje maradt a családban negyven éven át, s mikor is Napoleon elűzte, 3,800 frankért magához váltotta. Most mint valami ritkaságnak csak egy vevőnek adott. Dama mesu Armand félt, ki szazhetetlen frankert váltotta magához. Pedig a regények jódval nyernek értéket, tégla ha unicum is az egyszerűsöd.

— Tréfás szeméremléta. Hol, hol nem — társas vendégiség volt. Több vendég jelenlém meg, mint a mennyi aláírta volt, a kiszolgálás, és nem kiélegett. Egy vendég békén tért, hanem miélen fizetés került a dolgot, letett 20 krt a szeméremléte s kezébe s így szót: Féltora közökben kapván az ételt, én is úgy fizetek Féltora mutva tehát jöhét: ismét kap 20 krt, és így tovább, míg ki nem lesz elégtve. A megszegésnyit vendégiség bebulogodott — mert kénytelen volt.

— Pénzkezelés miatt! Egy előkeis fiatal ember oly pénzvarokba keveredett, hogy neje vagyona is mind elvesztett. Ekkor anyja evjált biztosított neki, de az természetesen negyedrészen sem volt elég. A gondos anya legalább a család helyzetét akaráván biztosítani, gondnokoskál alá akarta helyzetét állít. A fu eszedézt, hogy ne tegye meg rajta azt a nagy sértést. Háha.

— Szerencsétlen, hiszen csak javadat akarom, mert szeretlek, téged és a nédet is. Jövödre kell tekintetelenn.

— Mit nekem a jövö, ha a jelenben becsületlenek vége.

Kétségbeesésben a család személtára, mielőtt megakadályozhatták volna, agyonítette magát. Halálával három előkeis párisi családott egytől gyászba.

„Dr. Helligen!” válaszolt a másik megvört mosollyal: — és mifele örög ez?

„Ez a collégium igazgatója és bölcsészettan tanára,” viszonáz a borbély igazgérten a tudós retorról ilyen kifejezésekben szólni hallván.

„És ezen iskolaszaga ilyen parancsoktól mi? — nincs annyi idöm, hogy az éjert onnel vitkozna azt töltsen, s csak azt mondóm, ha Ön engem nem akar egy én Ön fogom megborvitálni, és pedig a legjobb mód szerint; most jól vigyázzon ide mi a teendője.

Ezen szavaknál karját kinyújtva, a borbélyt orrával fogta, s hibetetlen erővel a székbe helyezte; a borbély mezeszt téte gyorssággal által egészen megzavrodva, haraggal és meglepéttel tekintte a kis emberre s csak a névvel és habos szappany aritése által kezdte öntudattal helyzetére visszamelegkezni; éf karát keini, de a kis ember izmos karja visszatartotta.

Most csak jobbra s balra igyekezett főrogni, hogy a vesztéles csészt kibérülhesse: de fáradsága sikeretlen volt; homloka, orra, arca és fülei a habos anyaggal már tele voltak; midön kiiltani kezdte, ekkor azonban hibáit föltöte meg száját a kis ember, s még erőlyesebben föltöte munkáját; egyik kezével tartotta, a másik borotválókéssel eliatva, végzte munkáját. Végre nagy kacagásba tört ki, véghetetlen örömet érzált zajosan lejezven ki.

(Folyt. kov.)

Egy kártyázó kérni a másiktól: — Ha elkérnem az ön kártyáit, ide adná? — Ha ösziessen? — No akkor nincs is kell! — feléle a kérdező bilégen.

— A nézőknek utána. Hector szerelmen volt egy szép lányba és nőül vette. Kezdetben boldogan éltek, de a boldogság nem sokáig tartott. Hectornak eszébe jutott, hogy kénytelenben fog éini és neje keresztényit fogasztalni. Az eszmé tette végre. Hektor nem dolgozott, hanem a szegény asszonyt éjjel nappal kénytelen volt a varrótól kezelni forogtatni. Kimerült a zaklatott munkában és hazament anyjához. Hector nem így akarta; ő nem szeretett dolgozni, kénytelenben akart élni, rovelverrel követte néjét és csak a rendfőrség közbejvetéssel akadályozták meg feyogezésséinek végrehatásában.

Színészet.

Csikó Gergelynek „Ellenállhatatlanja” került mint már említettük n. évi dez. 28-án színe Balla, Gerő, Aradi Ida és Szász néz mind elkövetve, hogy a darabot mulattatóvá legyek. Ha nem sikerült, bizonyára nem rajok. Hanem a darabon mulott, hogy ez nem sikerült. Nem csodálódjak, hisz tudjuk, hogy 400 arany pályadíjt nyert drámai teremték mely remekülnek szoktak lenni, elég illusztráció erre az „Orjog párnája.” Vasárnap, 29-én „Lorant és Gyógyike” énekes tündérrége került színe, mirol egyáltalában nincs se jó, se rossz mit mondhatunk.

Hétön, dez. 30-án Bergnek jeles vigyátéka „A sátán leánya” igen szabatosan és őszérzően előadva kellemes estét szerzett nekünk. Különbözn Aradi Ida és Rózsánéknak egyes és öifjaitka tette kellemes az előadást, Ezekivál Kovács, Gerő, Bártvai és Györi mindenképen megfelelték feladatuknak, különösen Gerő urnak ismert kelle me, nem tulzott komikuma élénk derűltség okozott.

P. évi jan. 1-én allegorikai képlet és a Hymnus emlékeztetés kezdőd; díszeladása volt az új év köszöntésére. A „Bányarém” adatott, s előadásoközben Bártvai, Aradi Ida és Balla Béla többöszöri kihívással timentettek ki.

A esztendőnek Bártvai jutalmára kitöltött „Csese Panna” előadás a rosó idő miatt szombatra halasztatott. Igen kiméltetlen és általunk már egyszer megrót eljárás, hogy az ily halasztást nem tudatják annak idején a közönséggel, és így sokan hiába fáradoz az eső és sárban a színházba. Reménylök, hogy mint több más hiányunk úgy ennek is eleje fog vétozni az igazgatóság által.

Borsszemek.

Egy aracs előt a vívőköről beszéltek. — Ö semmiem sem vette valamenyit. — Hisz onok a legkitünőbbök megfeleltéktek — Kört? — Iát De m o c s e r ö l. Annak a kardját emlegetli a világ leggyakrabban.

— Verekedt ön már? — Igen, előlél a kolézióban. — Hát kardra, pistolyra. — Parbját ért on? — Sola legalább személyesen nem.

Megakarnak barátságot egy fiatal embert, ki semmi áron sem volt hajlandó szabadság feladni.

— Solse (ténj) — bízta leendő jója — Iassa az én lényom nálunk totti a urat, nagyonyónel a tálnék egy részét; akár solse lassák egymást!

Magas hogy ornán ég s (old közt áll) egy pár. A csus, melyet megmasztak, hozzáférhetlennek volt kiküiltia. — Mly remek kilánós, sohájtá a férfi. — Valóban gyönyörű, felele a hölgy, csak attól felek, hogy ferjóm nem lesz képes utatunk jönni. — Epen azért találom oly remeknek ezt a helyet.

— Orvos ur, olosokban ki tudja gyógyítani anyósomat, mint a menyét? — Nem tudom. — No akkor bízunk a jó sz-reucésere!

Madame Staélné azt mondá: — Minél tovább ismerem az embereket, annál inkább szeretem a kutyákat.

Egy kártyázó kérni a másiktól: — Ha elkérnem az ön kártyáit, ide adná? — Ha ösziessen? — No akkor nincs is kell! — feléle a kérdező bilégen.

— Nagy boldogság egy nőért föbbe löni magát! — szól a hölgy udvarlójának. — Nagyból boldogság a többiéret élni, — feléle a lovag.

— Mit gondol hány éves vagyok? — kérde a hölgy. — Asszonyom, — feléle az udvarias lovag, — valóban nem mutat annyit, mint a menyéi.

D... megkérte X... kisasszony kezét. — Mi az ön foglakozása? — kérde az atya. — Ugyök vagyok. — Kinek érdekében utazik? — Kruppéle ényukat ajánlok. — Ah! Ányukat! az ön mást is lesz most a legjövödelmesőbb üzlet. Számíthatj ok indulatorna.

Jánoska rosul csúmlált feladatát. — Nem értetted meg jól mit mondott a tanító, — szöli mutájára. — Dehogy! — inkább ő nem értette meg amit én írtam.

Üzleti tudósítás.

Baja, 1879. január 4-6 a Buza új 7.75 zab 4.70 bak 7. — árpa 4.85 rosos 5.50 kétszeres 5.40 köles 4.50 kukorica 3.80 Az árak 100 kilogr. után.

Szerkesztői üzenetek.

S. L. postszentá Baj. A kölöndevit fölszámoltuk, ma számban állunk kétféle, saevsen rosának többit is, csak a helysz. szözfőre több gondot kérek fordítai mert nagyon sok a javitani val.

Felajánli Bajt. A barcát közönettel vetjük közzé ki, és szívesen szöke tovább kölöndevit. Kéretlek, Szándom, hogy sem találkintamk Vajjon tolla téli almat ányuké, hogy nem közölj semmit. K. S. M. Bajt. Majd bőveket fölszámoljuk, addig köszönettel.

Nyilt tér)

Tekintetes szerkesztő Ur!

Besszes lapunk márt évi 86. számban, Perlfászter Sándor ur neje enzem „udvarlani” kifejezésével vádolt; hogy t. i. én öt a színház-pénztárnál illetlen kifejezésemmel megérettém volna. Ezen vádat vissza kell utastanom; valamint azt is, hogy én a bajai közönséget „göcs” nekem neveztem volna. S ha ő ezen állításra megakasal ragaszkodna; úgy én azt, jelen volt pályatársaimmal az ellenkezőről mindent meggyőztetnem.

Kérem telt. Szerkesztő urat ezen nyilatkozatomat bresszes lapjának legközelebbi számban közzétozni. Baja, 1879. január 3. Maradati kivétöl tisztelőtel: alázoatos szöglőja Gárdonyi Antal, színes és színházi rendező.

* Kívont alatt közzététtem nem. (valtelölöséget a szerk.)

HIRDETMÉNY.

A naptárnak országos vásárról szölo közleményében Baja városának engedélyezett 5-ik országos vásár-tartás tévesen február 2-ik napját megelőző eszárnapra van kitüntetve, mely tévedés helyreigazítása és támadható zavarok elhárítása céljából ujonnan közhírülteitük, miszerint ezen országos vásár a nagym. m. kir. földm. ipar-és keresk. ministerium 1878. évi márczius 15-én 5732. sz. a, kelt engedélye folytán 1878. évi márczius 21-én közzétett hirdetmény szerint február 14-ik vagyis Bálint napját megelőző eszárnapon és szerint tehát e folyó évben február hó 9-ik napján fog megtartani. Kelt Bártán, 1878. december 30-án tartott tanácsülésből.

Dr. HAUSER MÓR, polgármester.

Felétöl szerkesztő: JUBKOVICS OTTÓKAR.

NÁNAY LAJOS KÖNYVNYOMDÁJA

(BAJÁN, BÓDOG-TÉR, SCHEIBNER-féle HÁZ)
elvállal mindennemű

önálló munkák, röpiratok, táblázatok, körlevelek
esketési-, ejegyzési- és névjegyek,
váltók és kötelezvények, gyászjelentések,

sat. *izlésteljes* és a *legjutányosabb áron* való elkészítését.

Továbbá ajánlja dusan berendezett raktárát

számlák-, szállítólevelek-, községi- és egyéb hivatalos
nyomtatványokból,

bíróságok, ügyvédek és községek számára.

☛ Vidéki megrendelések a legpontosabban s legjutányosabban eszközöltetnek. ☛

Könyvnyomdáját a **LEGUJABB BETŰKKEL** látta el.

Előfizetéseket elfogad a

Előfizetési díj:

„BAJA”

elmű közlönyre.

Egész évre	—	—	5	frt	—
Fél évre	—	—	2	„	50 kr.
Negyed évre	—	—	1	„	30 „

Nincs többé
KÖHÖGÉS.

EGGER codeon-mellpastillái a legkellensebb, legbiztosabb gyógyszer köhögés, rekedtség, torokbántalmak, elnyákosodás és mindennemű katarus ellen. — Kapható eredeti csomagokban 50 krajáért, 1 frtért annak készítőjétől **Egger A. Budapest, Erzsébetvár 3. szám.** — **Baján:** Pollerman Bertalan, Bozsek József és Sárkány László gyógyszer. uraknál. A szállítás naponkint szakadatlan, postautalványra vagy utánvélel.

Naponkint frissen készült finom theasütemény $\frac{1}{2}$ kilo csomagokban 1 frtjával.

EGGER A.
Budapest, Erzsébetvár 3. szám alatt.

Bács-Bodrogh vármegye
színes kézi térképe

(ajvított, bővített második kiadás)
alulírtan, ugyszint a megyei
könyvtáros ulján megrendelhető.

Tisztelettel felkérem a t. iskolászeki hatóságokat, a tanító urakat, a tanügybarátokat, hogy ezen csinos, két színben nyomtatott megyei térképet, a földrajzi oktatásnál nélkülözhetlen segédeszközül iskoláik és magánhasználatra megrendelni sziveskedjenek. Minden nyilvános közhatalósági, községi, könyvtári, egyleti, pénzintézeti helyen e térképnek kifüggesztése nagy és jó szolgálatot teend.

A közlások használatára, a környékek és saját megyéinknek megismerésére, az iskolákban pedig vizsgák alkalmával jutalomosztásra és térképek igen alkalmasak.

Egy darab színes térkép ára csak 25 kr. Nagyobb megrendeléseknél 20% leengedtetik, például 50 térkép 10 frt.

Az elküldés bérmentelenül gyorsan eszközöltetik.

Ada, 1878. decz 29.

Fridrik Tamás,
tanító.

Hirdetmény.

Sz.-Istvánon a link iskolájában
a tanító urnál vannak különféle

házi

BUTOROK

eladásra letéve, közöttük egy szét-
szedhető IS személyre való tábori
asztal.

A venni szándékozók bővebb
tudósítást lemevezett tanító urnál
kaphatnak.

EPILEPSIA
(Schickler) és minden ideg-betegséget orvos-
sol és gyógyít Dr. Kilitsek szakorvos irány-
adása (Nemstani) levetelimi erkölcseis utján.
Eddig már 11,000-nál több betegséget eszt volt gyógy-
kerdesse alatt.

YASZARY Abadik VÁNY
Elsinger M. J. és fiai
Bécs, Neubau, Zollergasse 2
Készítők és eladók mindenféle
színes királyi szabadelmárított gyárának
legjobb és legújalmárított
eső képényeit.
Konsztakáro ponnyvált, agyhbírtel, seltorkelméit.